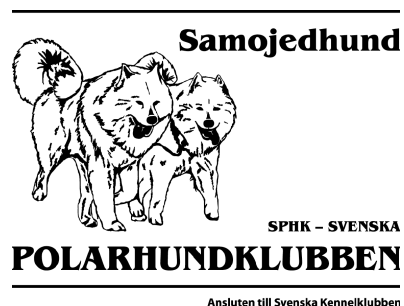

Diskussionsunderlag för översynen av **Meriteringsregler**

SPHK Samojed 2020-02-01.

Framtaget av rasklubben och arbetsgruppen för meriteringsregelrevidering

Detta material är i grunden det samma som det material som rasklubben publicerade redan vid förra genomgången av meriteringsreglerna för 5 år sedan, arbetsgruppen har fyllt på och uppdaterat med sådant som är nytt inför denna revidering men behållit stommen. Arbetsgruppen har objektivt tittat på alla de svar som inkommit på våra enkäter och vi tackar så mycket för ert deltagande och många bra tankar/ideer, mm. Det vi ser är att svaren spretar ganska/väldigt mycket så detta förslag har för oss i arbetsgruppen gått ut på att få fram en bra kompromiss från enkätsvaren samt på tidigare statistik, mm, som kan hjälpa oss på vägen i denna regelrevidering.

I rasklubbens arbete med att förvalta rasens alla egenskaper ingår även att säkerställa rasens bruksegenskaper, förmågor och möjlighet till goda prestationer inom sitt specifika arbetsområde som framgår av rasstandard. Meriteringsreglerna är ett verktyg till hjälp för att utvärdera just dessa egenskaper. Andra egenskaper utvärderas genom andra tillgängliga verktyg. De egna intressena för olika sporter/aktiviteter får aldrig styra hur vi utformar våra regelverk. Det som skall styra hur vi utformar regelverket är rasen, både ur en pedagogisk synvinkel och ur en lägsta-krav-nivå. Egenskaper vi inte medvetet selekterat för kan gå förlorade på bara några generationer. Det blir svårt till omöjligt att värdera våra hundars arbeteegenskaper om vi inte prövar och mäter dem mot varandra inom populationen. Att avla på snälla, trevliga och vackra hundar gör inte på automatik att vi får med resten av rasens ALLA egenskaper.

Arbetet med meriteringsreglerna är förankrade bland våra medlemmar genom enkätinventering av åsikter och idéer i två omgångar, samt genom information om arbetet på hemidan, FB sidan, vid årsmöte 2019, i polarhunden. I dessa olika medier har klubbens medlemmar uppmanats att inkomma med sina synpunkter och idéer. SPHK C ordförande har även ytterligare en gång i polarhunden uppmuntrat samtliga medlemmar i SPHK att inkomma med synpunkter via mail. Vi har beaktat medlemmarnas åsikter och försökt väva in dessa i förslaget vi utarbetat kring revideringen av meriteringsreglerna. Vissa åsikter och frågetecken kring olika delar har vi valt att bemöta och förklara i materialet nedan för att skapa en begriplighet i hur arbetsgruppen har arbetat. Syfte med översynen är inte att skapa ett nytt regelverk utan att förbättra de brister som framkommit.

Vi måste vara införstådda med att alla prov och tester, oavsett hur de utformas eller omformas, alltid kommer att kunna upplevas som orättvisa för enskilda individer beroende på olika individuella aspekter. Vi måste vid beslutsfattning ta hänsyn till vad som gynnar rasen långsiktigt och hur vi tillgodoser de önskemål som kommer in från den stora massan medlemmar i allmänhet, men med begränsningar utifrån rådande regelverk, fakta, statistik, kunskap och beprövad erfarenhet, mm. Det är inte möjligt, korrekt eller demokratiskt att varje enskild individ får igenom alla sina egna önskemål, utan det är SPHK stadgar, rasens historia, användningsområde som anges i rasstandard och vissa kompromisser mellan våra medlemmars önskemål som styr mycket av resultatet.

Ändrar vi för mycket mellan varje regelrevidering så kan vi inte utvärdera förändringarna på ett bra och riktigt sätt och/eller hur vissa ändringar/justeringar berör rasen på längre sikt. Meriteringsreglerna skall vara ett levande dokument som vid behov justeras utifrån vad rasförvaltningen kräver. Vi skall kvalitetssäkra vår ras genom att skynda långsamt för att skapa långsiktiga och hållbara resultat.

Remissens förslag på meriteringsreglerna:			
Bruksklass	SE UCH	PDP	SE(POLAR)CH
Ett 1:a pris på något av dragprov 10, barmark 1, barmark 2 Alternativt: Lägst ett 2:a pris på något av dragprov 20+, 60, 100+ eller 250+.	Ett 1:a pris dragprov 10 eller 20+. Alternativt: Lägst ett 2:a pris på något av dragproven 60, 100+ eller 250+.	Ett 1:a pris dragprov 20+ samt ett 1:a pris dragprov 10, 60, 100+ eller 250+. Alternativt: Något eller bägge av ovan angivna förstapris kan var för sig bytas mot två 2:a pris.	Fem 1:a pris med följande fördelning, utan inbördes ordning: Ett 1:a pris dragprov 10 och två 1:a pris dragprov 20+ och två 1:a pris dragprov 60. 1:a pris dragprov 60 får ersättas med 1:a pris dragprov 100+ eller 250+. Samt krävs minst G på utställning efter 15 mån.
Nedan ses skillnader mot idag för respektive delprov.			
Ingen ändring	Ingen ändring	Tillägg på Dp100 och DP250 så de också är en del av PDP titeln. Annars som tidigare.	Ingen ändring

Skillnader inom de olika DP från idag till vårt förslag, samt en redogörelse för vilka önskemål som inkommit från våra medlemmar och hur vi har förhållit oss till det i arbetet

DP10

Ett par medlemmar ville att vi skulle sänka kraven till 8km/h medan andra ville att vi skulle höja upp till 12km/h. Den stora massan var dock nöjda med de 10km/h vi har idag och tittar vi på statistik så säger den att vi nog bör ligga kvar som vi legat nu. Flera medlemmar önskade ta bort provet på släde då det mer testar föraren än hundens dragkapacitet då det är för mycket att tro att en hund ska dra släde och en vuxen person i 1 mil under 1 timme. Vi låter dock detta prov vara kvar då det är en bra inkörssport för nya. De flesta verkade nöjda med provet på pulka.

Förändringar: Inga skillnader alls eftersom medlemmarna överlag verkade nöjda med detta prov som det är idag.

DP20+

Några ville ta bort tävlingsmomentet helt då de såg detta som svårt och lite stressande. Några ville sänka hastigheterna då de ansåg att det gick på tok för fort för vår ras främst då på pulka, men även några på släde. Men här talar statistiken sitt tydliga språk och vi ser att det gick fortare förr (för 10 år sedan) med våra samojeder än vad det gör idag och detta både på banor vi kör på idag och på andra banor. Så att sänka är absolut inte något vi borde tänka på i förhållande till rasförvaltningen och SPHK riktlinjer. Detta är något som känns väldigt oroväckande för rasen att det är en tydlig nergång i hastighet på våran ras och detta är lika tydligt i båda stilarna.

Flera medlemmar ville också höja tiderna på proven och några ville ha vikt i släden även här. Flera verkade tycka att minimihastigheten var bra att den fanns och många tyckte även den kunde höjas.

Kikar vi på statistik mm så ser vi att det är rimligt att det är skillnader mellan minimihastigheterna på släde och pulka och därför blir pulkan kvar enligt dagens krav medan en mindre justering uppåt sker på släde.

Majoriteten verkade dock nöjd med detta prov som det är idag.

Förändringar: Procentsatserna kommer vara kvar som tidigare både på släde och nordiskt, men minimihastigheten korrigeras en aning på släde då vi ser att den halkat efter lite grann där och vi ser att det är mer rimligt med skillnad mellan nordiskt och släde. Detta genom att titta på statistik många år bakåt samt efter att ha tittat på svaren i enkäterna där det tydligt framgick att flertalet ville höja hastigheten och tyckte det var bra med minimihastigheten. Vi väljer dock att endast höja minimihastigheten lite då procentsatsen ser ok ut när man tittar på statistik nu samt att det är kort tid att ta ut statistik på ännu så vi vill inte gå för fort fram där. Det som ligger i grunden för att vi vill fortsätta titta på höjningar är att statistiken säger att samojeden sprang mycket fortare förr än vad den gör idag och detta oroar oss inför rasens framtid.

Minimihastigheten ändras från 10km/h till 11km/h för 2:a pris och till 12km/h på 1:a pris på släde men står still på nordiskt. Även den nya minimihastigheten ligger under den meriterande tiden som idag sätts av procentsatsen så denna lilla höjning kommer förmodligen inte heller i framtiden bli utslagna vid sättande av meriterande tid.

Tittar vi historiskt i resultatlistorna har det alltid varit procentsatsen som varit utslagsgivande och inte minimihastigheten. Satt minimihastighet ligger också fortsatt under den tid som statistiskt satts av procentsatsen.

DP60

Någon enstaka person tyckte provet skulle sänkas då det var för svårt. Men majoriteten tyckte detta prov var alldeles för lätt i slädhundsklassen då så gott som alla får 1:a pris. Så de flesta ville höja och några ville se en mindre vikt i släden på detta prov, främst då flera verkade vilja kunna konkurrera med de andra B raserna.

Förändringar: Det blir en mindre höjning här på både 1:a och 2:a pris på släde (men inget på nordiskt) då de allra flesta medlemmar tycker detta prov är alldeles för lätt och alldeles för många får 1:a pris på alla starter. Vi vill dock inte gå så fort fram som många medlemmar verkar vilja göra utan väljer

därför att endast justera tiden med 0,5km/h. Även denna höjning ger en tid som ligger under medelhastigheten bland de startande spannen idag.

2:a priset kommer alltså ligga på 8,5km/h och 1:a priset på 9,5km/h på släde och lika som innan på nordiskt.

Gräns på 150% av grundtiden för att få starta dag 2 tillkommer för alla raser efter önskemål från domare.

Gällande vikter valde en del redan i första enkäten skriva om detta, men då inte alla uttryckte sin vilja där valde vi att gå ut med en extra enkät med just den specifika frågan.

I enkät 1 var det 17% som nämnde att de ville ha vikt i släden, detta utav 35 svarande.

I enkät 2 som tydligt handlade just om vikter eller inte vikter i släden var det 26 svarande och av dem var det 35 % som ville ha vikt i. Dock av dessa som ville ha vikt så var det endast 55% som själva startat någon form av dragprov tidigare.

Det som var ännu mer anmärkningsvärt är hur stora skillnader det kunde bli på vad man önskar för vikt i släden. Summerar man detta är det i 4 spann från 20-80kg och i 6 spann från 25-120kg och i 8 spann 30-160 kg. Det vi funderade på då är vad man har tänkt att man skall använda för typ av släde som klarar dessa vikter och dessutom har plats och förutsättningar för att även få med en eventuellt skadad hund som djurvälfarande givetvis kräver att vi måste klara. Sedan funderar vi på hur man tänkt att alla våra medlemmar ska kunna manövrera släden när den väger så mycket och på ibland väldigt tekniska spår. Det är ju otroligt viktigt att det är säkert för alla i spåren också. Det vi också ser att dessa vikter leder till är att majoriteten av alla våra medlemmar måste köpa ny släde för att detta skall gå att genomföra och då funderar vi också på hur många som kommer göra det för att kunna starta eller om det leder till färre startande ekipage. För leder det till färre startande ekipage så har vi misslyckats mycket mer då det är den viktigaste delen vi har för rasen just nu. Vi funderar också lite kring tanken om att det fortfarande skall vara roligt att köra hund och locka folk att ut och motionera sina hundar och våga pröva dem.

En typ av förslag som förekommit är en totalvikt på att förare och släde tillsammans skall vägas in. Vi har funderat på det, men också tänkt på hur det skulle bli om vi skall tvinga alla förare till att väga sig offentligt och insett att det nog inte blir bra i praktiken.

Med enkäterna som bakgrund med övervägande röster för nej samt dessa olika tankar så lägger vi fram ett förslag utan vikter, men kommer under närmaste tiden att diskutera detta med våra medlemmar för att försöka förstå hur en del tänkte när de skrev sina viktförslag och även hur folk tänker gällande inköp av slädar, säkerhet mm. Så tanken är inte släppt, men vi skjuter den på framtiden då tiden är för knapp att ta tag i allt detta nu så vi inte gör ett större misstag och förlorar mer än vi vinner.

DP100+ och 250+

Överlag vara de som svarade nöjda.

Det fanns några få som ville att DP100 och DP250 skulle bli krav för att få ut championat, men med 0-2 starter per år känns det längre bort att genomföra detta. Samt känns detta som ett prov som inte bara testar hunden utan även ställer krav på föraren genom sin kunskap om överlevnad i fjällmiljö och övernattnings med hundarna i det fria under vintern, dess utrustning, möjligheter att träna för längre distanser mm.

Drag är drag för hunden oavsett det är på kort, medel eller långdistans, det handlar mer om hur föraren

väljer att träna hunden. Vi vet många exempel där kortdistansförare parat med hundar tränade för långdistans och fått sina bästa kortdistanshundar och tvärtom.

Förändringar: Inga.

Barmarksprov

Majoriteten gillade inte barmarksproven alls och ville inte att man skulle meritera den vägen över huvud taget då det är en polarhund. De som ändå kunde tänka sig att de skulle finnas kvar ville höja farten då hjulen rullar så mycket fortare utan den friktion som det blir mot snö, samt ville de ha högre vikter på fordonen både ur aspekten att det blir mer likt snön men även ur djurskyddsaspekten. Väldigt många kommenterade väder som ett stort bekymmer här och ville korrigera gällande temperatur och luftfuktighet, vilket vi valt att ta med oss till regelverket och revideringen.

Några ville lägga till kickbike igen som meriteringsmöjlighet och ännu fler kommenterade att det var bra att kickbike var bortplockad och viktigt att den inte fick vara med igen.

Förändringar:

Alternativ 1:

Här ändras ingenting.

Alternativ 2:

Det förändras inget gällande hastigheter, men vi följer efter FCI regelverk gällande vagnar och kräver 4-hjulig vagn för att öka säkerheten i spåren då även många medlemmar via enkäten efterfrågat just det eller vikter, men då vikter är mer komplicerat för arrangören vill vi hellre se fyrhjuliga fordon. Vikterna togs ju bort vid förra revideringen för att det var komplicerat för arrangör att väga in alla vagnar/ekipage och då det är mycket få prov som arrangeras nu vill vi inte göra det svårare för arrangör.

Temperaturen korrigeras från 10 grader på meriteringsdagen till 8 grader 30 minuter innan första start på meriteringen. Detta ur ett djurvälståndsperspektiv.

Övrigt

I övrigt ser reglerna ut ungefär som föregående period då vi inte anser att vi skall göra för stora förändringar så vi riskerar tappa mer än vi vinner. Små steg och hela tiden fortsätta utvärdera och jämföra med tidigare statistik mm. Viktigt att hela tiden se till var rasen är på väg och hur den utvecklar sig mm. Samt om det är något vi måste tänka mer på.

Det finns små justeringar på andra delar i regelverket med, tex finns en ny punkt som heter förarens ansvar och ansvars bitarna generellt har setts över och förtydligats lite mer. Nedan kommer nu lite kommentarer kring de frågeställningar och funderingar som vi fått till oss via enkäten.

VANLIGA UPPKOMNA PÅSTÅENDEN & FRÅGOR KRING MERITERINGSREGLERNA.

1). ÄR SAMOJEDEN EN "LÅNGSAM" DRAGHUND SOM BARA SKALL TRAVA SAKTA? ELLER VAD ÄR DET FÖR TYP AV HUND?

Samojeden är en mindre och lättare hund än de större och tyngre fraktraserna Grönlandshund och Alaskan malamute. Trav är ett av rasens många olika rörelsemönster (gång, skritt, trav, galopp och en mängd övregångsarter), trav är inte ett långsamt förflyttningssätt utan ett uthålligt rörelsemönster som möjliggör att djuret kan tillryggalägga långa distanser relativt snabbt. En bra byggd hund travar i relativt höga hastigheter. Det är bevisat att en samojed travar i lätthet i 18-25km/h, givetvis är farten beroende på motstånd och underlag men ändå säger det en hel del att trav är inte en långsam hastighet. Vi kan säkert vara ganska överens om att polarmänniskan ville komma hem fortast möjligt till familjen efter en jakttur, man hade förmodligen inte glädje av att stanna ute flera timmar längre än nödvändigt för att hundarna går långsamt.

På gamla bilder från Sibirien ser vi bland annat hur hundar av samojedisk typ användes för att dra lätta slädar med förare och jaktutrustning ut till jaktmarkerna för att sedan jaga vilt förspända framför släden, förmodligen i ganska höga farter. De samojediska folken hade olika försörjningssätt, hundfolket som var primärt jägare och fiskare och använde hunden som transportmedel var relativt bofasta medans renfolket som följde sina tamrenar och hade behov av att flytta hela bohag och tungt lastade slädar använde renar som dragare för de större och tyngre slädarna. I Sibirien användes också hundarna hos vissa folkgrupper som jakt- och renhundar, användningsområden som även de ställer krav på fart, smidighet och uthållighet hos hunden.

Och Hur fort gick rasens förfäder?

I äldre rysk litteratur från början av 1900-talet där man ägnat en hel bok åt att beskriva de sibiriska slädhundarna som förekom i bl.a. tundraregionen kring yeniseyfloden och Nova Zembla (områden som ursprungshundarna till vår ras hämtades ifrån) finns en del intressant fakta i hur fort en vanlig samojedisk hund sprang. I boken finner man vetenskapliga undersökningar gjorda på dessa hundars prestationer, utseende och egenskaper i en bok som heter slädhundsuppfödning skriven av E.I Shersjevsky, en berömd rysk hundkännare och forskare. Han anger bland annat att hundar i dessa regioner var av mer snabblöpande karaktär (i jämförelse med de tyngre frakthundarna (malamuter) som återfanns i andra arktiska regioner). över en sträcka på 7-8 mil med ett antal hundra kilo i last över ospårad terräng i norra Sibiriens tundraområden och ishavskust förflyttade de sig i medelhastigheter på 7-10 km/h (medelhastigheter som inte ens alla huskyspann idag håller vid exempelvis polardistans). Hundspann med lätt last eller ingen last (vilket var vanligt vid jakturer) och över långa transportsträckor förflyttade sig i genomsnittsfart på 14-15 km/h. Detta är hastigheter vi idag inte ser hos genomsnittshunden. Intressant i samma litteratur var också detaljbeskrivningen av hundarna, författaren hänvisade till ett omfattande vetenskapligt sätt att studera och mäta de olika hundtyperna i Sibirien. För dessa sibiriska hundar som han beskrev som mer höghastighetslöpande hundar beskrev han att höjden från manken till marken var marginellt lägre än höjden från marken till knölarna på bakställets ovansida. Detta skapade ett atletiskt bakställ som gav god kraft i arbetet.

Den arkeologiska forskningen i Sibirien visar på lämningar efter hundskelett, selar och slädar som är i vart fall runt 8000 år gamla. Även lämningar efter gamla tissor för att skydda hundarnas tassar gjorda i skinn är funna.

2). VAD ÄR EN SPRINTHUND?

I enkäten framkom det att några medlemmar menade att Samojeden inte är en sprinthund. Vad är det egentligen då man kallar en sprinthund? Många av våra hundar idag tävlar i så kallad sprintdistans, det vill säga kortdistans, men om någon annan hellre vill köra medeldistans eller långdistans så går det minst lika bra. En sprinthund i samojedsammanhang är inte en hund avlad för att springa i extrema hastigheter utan motstånd, utan en hund som tränar och tävlar på kortare distanser (upp till 4 mil). Så länge våra uppfödare selekterar för goda arbetsegenskaper i sin avel, samt selekterar för en anatomi som understödjer hundens funktion så är det sedan en träningsfråga om hunden skall bli duktig på kortare eller längre distanser.

3). ÄR DET NEGATIVT ATT TESTA SIN HUND PÅ KORTDISTANS?

Nej det är inte negativt att testa sin hund på kortdistans, och det är framför allt bättre att vi får fler att testa sina hundar på korta distanser än att folk inte prövar sina hundar alls. Precis som frågan ovan säger så handlar det om hur ägarna väljer att träna sina hundar om de blir bra på kortare eller längre distanser. Det viktigaste är att hundarna har förutsättningarna för att kunna arbeta bra dvs selekteras på bra egenskaper och exteriör för arbete. I historien för vår ras testades hundarna på både kortare och längre distanser och både med och utan last så en blandning helt enkelt i polarfolkens bruk av hundarna. En hund som kan gå både fort med lätt släde och även dra tungt beroende på vad ägaren för stunden har behov av passar vår ras bra ur ett historiskt perspektiv och våra prov testar också det idag genom variationen inom de olika proven i regelverket. En bra tränad hund på kortdistans kan enkelt tränas för längre distanser om ägarna vill de eller tvärtom. Oavsett om vi tränar kort eller långt kommer varje förare att söka efter god arbetsmoral, driv, framåtanda, en temposättare och en skalle som håller för arbete över tid. Sedan är det upp till föraren att mängdträna sina hundar inför den distans man tänkt tävla i.

Det som är bra med kortare distanser är att det är lättare för fler ägare att träna till. De flesta kan finna en plats där de kan träna 5-15km turer med sina hundar. Men skall man träna för längre distanser kan det bli svårare att finna bra träningsplatser mm. En annan bra anledning till kortare distansen är att i dagens ganska stressade samhälle är det svårt för många att hinna med träning på längre distanser då det tar oerhört mycket tid och tid är ofta något många familjer har ont om idag. Kortdistans träning tar kortare tid, men kan minst lika väl ge en nöjd och glad hund och därmed en nöjd och glad ägare.

Vi har sett under åren hur samma hundar en säsong tränats för sprintdistanser för att sedan nästa säsong trimmas om och tränas annorlunda för längre distanser vid exempelvis polardistans. Med rätt egenskaper i hunden kan ägaren sedan styra träningen mot antingen korta eller längre distanser.

Även vid träning för tävling på korta distanser krävs det att den förberedande träningen utgörs av friktionsträning och tunga hjulfordon. Många som tränar för att starta vid korta distanser ligger under barmarkssäsongen tex och tränar med tunga vagnar som Trollcart (125 kg vagn + breda ATV däck vilket gör att den rullar trögt) mm. Även kätting hängs bakom träningsvagnarna för att tynga ner och skapa friktion.

4). HUR FORT SPRANG SAMOJEDEN FÖR 10 ÅR SEDAN MOT NU?

Tittar vi lite statistiskt hur samojedekipagen gick för runt 10 år sedan så låg de främsta placeringarna mellan 15-18km/h i 4 spann och 18-21,5km/h på 6 spann och pulkorna låg på 13-15km/h. Medan motsvarigheten de sista åren ligger på 13-17km/h för 4 spann, 13-16,5km/h för 6 spann och 9-12km/h för pulka.

Detta är oroande att det går långsammare nu än vad vår ras tidigare gjort i flera år. Anmärkningsvärt är också att ofta går 4 och 6 spann lika i hastighet på samma bana idag vilket de inte gjorde förr. Det är tydligt att spannen gått ner i fart och extra tydligt på toppfarterna i 6 spannsklasserna.

Pulkorna har tappat rejält främst om man ser till de lägsta hastigheterna som spannen placerats sig med.

Detta är något vi bör fundera över i vår avel. Har vi tappat någon viktig egenskap gällande draget, ledarhundsegenskaper, arbetshuvud eller har kroppsbyggnaden förändrats på rasen och det påverkar hundens hastighet, rörelser och vilja?

Vi bör ju givetvis också fundera över om träningen för hundarna är annorlunda idag kontra hur det var för ca 10 år sedan. Kan skillnaderna komma från träning? Eller kommer de av avel? Eller är det en kombination av detta. Vi bör i alla fall fundera på orsakerna till detta. Samojeden har även i historien visat upp snabbare hastigheter och det är något vi bör komma ihåg och ha med oss. Se även under fråga 1 hur fort hundarna gick i Sibirien.

Genom att titta i regelverket för de andra B-raserna inom SPHK ser vi också att AM och Grl ställer krav på högre hastigheter i sina prov än vad vi gör för Samojedhunden, detta trots att samojeden kynologiskt sett är en mindre och snabbare hundtyp än de tyngre fraktraserna. Även vid gemensamma tävlingar på samma bana ser vi hur de tyngre fraktraserna går snabbare än många samojedekipage.

5). FÖRARENS VIKT VID PULKA OCH SLÄDE?

Detta är en fråga som kommit upp i enkätsvaren på olika vis och som förbryllar oss lite i hur folk tänker och menar, det spretar lite i resonemangen så vi försöker sammanfatta nedan.

En del anser att föraren är en stor vikt och belastning för hunden som kör DP10 på släde och att föraren där gör detta ekipage för tungt och nästan omöjligt för hunden att genomföra utan att föraren konstant springer eller sparkar. Medan föraren på DP20 och DP60 inte väger något alls när de står på släden.

Vi funderar då hur synen på förarens vikt ändras så pass beroende på hundantalet framför och vilket slags prov det är.

Gällande föraren på pulka anser vissa att föraren där är en vikt trots att den åker skidor och ofta inte ens är i sträckt lina mot hunden utan hela tiden håller undan och glider på egen hand bakom hunden. Idén med pulkastil är att hunden drar pulkan och föraren följer på skidor, inte hänger i linan.

Därav är vår tanke att skidåkaren oavsett vilket prov den kör och om den har en eller flera hundar framför ska försöka åka skidor i hastighet med hunden så att linan så sällan som möjligt blir sträckt. Dvs inte vara någon direkt belastning för hunden. Även om den ibland blir en viss belastning när linan sträcks så har föraren ju ändå skidor på sig och glider fram med dem så belastningen blir aldrig så stor för hunden. Därför ska pulkahunden/hundarna alltid ha vikt i pulkan så de drar på något då grundsyftet med pulkastilen är att föraren/skidåkaren inte ska vara någon belastning alls.

Om man då ser till slädföraren på alla prov förutom DP10 som ju tyvärr blir lite av ett undantag. Här ska föraren stå på släden och springa och sparka så minimalt som möjligt och på det viset är en belastning/vikt på släden för hundarna som skall dra ekipaget framåt. Den som har hundar med lite driv och tryck i samt med tillräcklig träning i sina hundar kommer inte ha möjligheten att ligga och springa och sparka sig runt banan. Den vanliga föraren har inte den fysiska förmågan då hundarna kommer gå fortare än vad den vanliga samojedföraren skulle orka spring i snön bakom släden.

Självklart kan en slädförare bitvis springa eller sparka och på det sättet hjälpa hundarna mera. Men hur gärna vi än skulle önska att detta inte skulle vara tillåtet så är det omöjligt att kontrollera på samma sätt som det är omöjligt att kontrollera att skidåkaren inte sätter staven i pulkan och hjälper hunden med pulkan osv.

Vi får helt enkelt acceptera att dessa möjligheter finns, men vi måste ändå tänka och tro att de flesta av våra förare står still på släden under stora delar av distanserna och därmed är en vikt för hundarna. Vi har svårt att tro att vi har så många förare som klarar att springa och sparka i kilometer efter kilometer eller kanske till och med mil efter mil i den hastighet ett spann springer.

Om man står i starten på våra prov och tittar hur förarna är klädda så ser man ofta stora stövlar och stora jackor vilket betyder att de inte skulle klara att springa i den utrustningen. Förare som startar i gymnastikskor och typ skidåkarkläder är mer än sällsynt vid våra polarhundsprov i slädhundsklass.

När vi kommer upp till 4 spann eller mer så bör hastigheten som hundarna förflyttar sig i vara så pass hög att föraren inte klarar av att sparka eller springa i samma takt eller högre, vilket innebär att om föraren kliver av sin släde för att springa bredvid så bör hundarna springa ifrån sin förare.

Undantaget blir ju DP10 på släde där vi tyvärr vet att det är så gott som omöjligt för en hund att dra en vuxen person som står på släden i 1 mil under 1 timma. Så här blir det ofrånkomligt att föraren hjälper till genom att springa och sparka stora delar av rundan. Detta är också orsaken till att många vill att detta prov ska tas bort. Samt också orsaken till att vi har vikt i släden då det blir mer av tanken att hunden ska dra släden och föraren kommer att springa eller sparka så mycket som möjligt. Föraren är här tänkt att vara så lite belastning som möjligt för hunden eftersom vi vet att det är omöjligt annars.

Men med fler hundar framför har vi svårt att tro att så många väljer att springa eller sparka stora delar av sträckan när de kan välja att göra det som det står att de skall göra nämligen köra släde eller åka släde och inte springa släde och därmed är föraren en vikt/belastning (förare på 70-80 kg + släde 15-25 kg) vid slädkörning med flera hundar. Samt bör hundarna i flerspann gå i ett så pass högt tempo att vi knappt har förare som skulle ha förmågan att klara att hjälpa sina hundar annat än i branta backar eller vid omkörningar när det kan behövas för att helt komma om och komma ifrån en bit innan föraren hoppar på igen. Tyvärr går många hundar ner i tempo och saktar in vid just omkörningar varför föraren behöver hjälpa till och mana på lite extra ett tag. Detta beror förmodligen på att väldigt få har möjlighet att träna mycket omkörningar hemma när de ofta tränar ensamma.

6). VARFÖR HAR VI TÄVLINGSMOMENTET VID VISSA PROV?

För att ta ett polarhundschampionat kommer det även fortsättningsvis att krävas att ett av proven är taget i konkurrens då det utkristalliserar och skiljer hundarnas kapaciteter något från varandra vilket bör vara en självklarhet vid tilldelandet av ett championat. Ett championat är ju inte en titel som alla hundar skall ha rätt att bära utan en titel som de hundar som är bättre än genomsnittet skall ha möjlighet att erövra. Allt eftersom rehabiliteringen av samojedens bruksegenskaper (både anatomiskt och egenskapsmässigt) går framåt bidrar dessa konkurrensprov till att också minimikraven höjs i takt med att rasen som population ökar i kvalitet i och med att de bygger på procentsatser. Detta leder till att tilldelandet av ett championat följer den linje man bör gå efter när man utformar ett system där man kynologiskt önskar öka, förbättra, återskapa, reparera och rehabilitera egenskaper hos en raspopulation över lång tid och där man väljer att gynna och framhålla de hundar som är bättre än genomsnittet och inte bara de toppbästa (ex: de tre bästa eller den bästa) vilket skulle ge ett för litet avelsurval.

Då Samojedhundens bruksanlag fortfarande utgör ett rehabiliteringsprojekt där populationen kommit en bit på väg, men fortfarande har långt kvar att gå, räcker det inte med att enbart jobba efter fasta meriteringstider då ett sådant system i bästa fall kan utgöra förutsättningar att bevara den nivå av

egenskaper vi har idag. Vill vi öka och förbättra/rehabilitera egenskaper är ett konkurrenssystem med inte allt för höga krav grundat på %-satser det bästa tänkbara då minimikraven successivt följer rasens utveckling.

Dessutom är konkurrens det rättvisaste sättet då inte väder och före påverkar tiderna som det tydligt kan göra när man kör mot fasta tider.

7). DET ÄR FÖR SVÅRT ATT TA MERIT I NORDISKSTIL FRAMFÖRALLT MOT SLÄDARNA.

Det har ännu inte hänt att det har varit sammanslagning av klasserna nordiskt och släde i meriteringssammanhang. Vi har funderat om denna del skall stå kvar i reglerna som en möjlighet eller inte just om det är för få startande? Tar vi bort denna möjlighet i reglerna så stänger vi ju också dörrar för att ge nordiska förare möjlighet att meritera vid för få anmälningar. Vill vi verkligen stänga dessa dörrar?

Det är faktiskt inte omöjligt, även om det kräver lite skidåkningstekniksträning, att ta meriterna i nordisk stil utan större bekymmer. Det finns många som gjort det om vi tittar tillbaks i tiden och detta utan större problem. Då DP60 numera endast går mot klockan är ju detta främst gällande DP20 på kortare distanser så vi ser ändå att möjligheten bör finnas kvar för dem även om vi inte tycker det är optimalt.

Tittar vi tex. På våra andra B raser i klubben så ser vi att det ofta är skidåkare som har de snabbaste tiderna där i förhållande till spannen så det är absolut inte omöjligt utan är en kombination av en rätt avlad och tränad hund samt en duktig förare såklart.

8). VARFÖR ÄR BRUKSPROVEN KOPPLADE TILL UTSTÄLLNINGSSCHAMPIONATET?

Orsaken är att SPHK tydligt vill påvisa för intresserade av rasen att detta är en polar-brokslund med ett minimikrav på funktionstest för hundarnas exteriör. En hund som helt enkelt kräver mycket fysiskt arbete och därmed inte passar vem som helst, men ska vara ett självklart val för den friluftssälskande valpköparen.

Grundorsaken till varför man valt att lägga bruksprov kopplade till utställningen är för att minimera risken att hundar döms fram och tilldelas en massa meriter och på allt mer extrema grunder skapade genom subjektiva tyckanden om vad som är vackert, istället för efter bedömningar av vad som är korrekt och funktionellt för en arbetande polarhund i linje med dess rasstandard.

Cert med krav på provmerit leder också till att hundar i allt för ung ålder inte tilldelas titlar och meriter då polarhundsproven ställer krav på en minimiålder för att komma till start. Detta minskar risken för att överutvecklade unga hundar tilldelas meriter.

SEUCH kopplat till krav på godkänd bruksmerit på snö säkerställer att rasen fortsätter prövas mot det användningsområde rasstandardens frågar efter samt säkerställer att rasen inte i framtiden går mot en renodlad utställnings- eller sällskapsras.

Idag ser vi tyvärr en del extremt tunga, grova och kompakt byggda hundar vilket givetvis påverkar funktionen och hastigheten hos dem och gör det då ännu viktigare med bruksprov som krav för championat, detta då ett bruksprov prövar hundens anatomi/exteriör och hållbarhet i praktiken.

Ett utställningschampionat i sig bör inte vara urvalskriterier vid avel då det i alltför stor utsträckning bygger på subjektiva tyckanden och personliga tolkningar.

Allra ytterst utgör kopplingen mellan provmerit och utställningsverksamheten att ett större flertal hundar motioneras i högre utsträckning, vilket bidrar till ökad djurvälstånd och ett bättre fysiskt och psykiskt mående hos våra hundar. Denna koppling till djurvälståndet måste ses som den yttersta och viktigaste orsaken till att utställningsmeriterna är kopplade till krav på fysisk aktivitet och rörelseutveckling. Detta bidrar till den så viktiga rörelseberikningen som många tamhundar idag lider brist på.

9). MAN BORDE HA FLER STARTGRUPPER PÅ TÄVLING FÖR DE MINDRE RUTINERADE.

Via enkäten har det framkommit enstaka förslag på olika startgrupper. Vi har kikat lite på detta med olika klasser såsom tex lydnad och agility är uppbyggt men då deras banor/prov blir olika och svårare vid varje klass så blir detta lite svårt att översätta till oss då banlängden och den tekniska delen blir lika för alla som startar.

Samt känns det inte rättvist att en som är ny och startar i en lägre klass, men kör oerhört bra inte skall få möjlighet till meritering då det endast ges ut i de högre klasserna såsom i lydnad och agility där cert ges ut i högsta klassen.

Det vi dock har är ju 1:a och 2:a pris vilket ger olika meriter och med olika svårighetsgrad att uppnå dem och de behöver vi börja använda oss av tydligare så alla förstår värdet i dem mm. Även ett 2:a pris vid våra prov är en godkänd bruksmeritering som registreras i hunddata hos SKK.

Vi kan inte ha flera olika startgrupper i den meriterande klassen eftersom det är en meritering vi talar om och samtidigt en utvärdering av rasen. Det står även i SPHK riktlinjer att vi skall mäta hundarna mot resten av rasens population och inte bara mot delar av den. Genom att pröva hundarna mot varandra ser vi skillnaderna i egenskaperna och kan på så vis skapa riktad selektering för de egenskaper vi behöver för att nå målen i rasstandarden med att bevara den uråldriga slädhunden, användningsområde som anges i rasstandarden.

Om vi skulle ta bort de spann/ekipage som klarat meriteringen och endast mäta de andra mot varandra så mäter vi hundarna mot en mindre del av populationen och de mäts heller inte mot de bästa vilket innebär att vi inte får samma avelsvärde och vi sänker värdet på egenskapen. Så ska vi ha ett avelsvärde så måste vi mäta mot de som är bäst samt mot hela populationen. På samma sätt som HD-index värdet utgår ifrån hela raspopulationen och inte bara utifrån valda delar av den.

Men man kan ju lägga startordningen så att de som känner sig lite nervösa och orutinerade slipper bli omkörda av så många som det kan bli om de får starta tidigt i ett stort startfält. Vilket alla som varit nybörjare säkerligen vet om att det kan kännas tufft när man är ny och lite osäker vid omkörningar.

SPHK har även ställt denna fråga till SKK's prov och tävlingskommitte, PTK, om hur de ser på att ha enklare inkörsklasser. PTK har svarat att de ser inga hinder med att man har klasser med enklare krav som inkörssport dock utan meritering påpekade PTK. PTK menar att detta kan vara ett sätt att komma igång och köra för att sedan anmäla sig till meriterande klass och därmed funktionstesta sin hund mot raspopulationen. Här ser vi att motionsklassen kan utgöra en del av denna rekryteringsklass.

10). HUR ÄR SAMOJEDEN JÄMFÖRELSEVIS MOT DE ANDRA POLARA B RASERNA?

Samojeden skiljer sig ju något från de övriga raserna i B-gruppen i byggnation, Samojeden är både en mindre, lättare och snabbare hundtyp än Grönlandshund och Alaskan malamute, men inte lika snabb som Siberianhusky, men ändå i storlek som en Siberianhusky. Detta sätter Samojedhunden i ett dilemma då den är något mellanting och inte kan likställas med de tyngre hundarna vid meritering och rasförvaltning.

Om vi t.ex. ser på DP10 så har vi kvar den tidsgräns vi alltid haft där och kallar det 1:a pris medan AM och Grönlandshund har höjt sina krav och kräver att det tar max 55 min för ett 1:a pris och på det sättet blir 60 min ett 2:a pris. Dock ska man ha med i tanken att samojeden drar mer procentuellt än vad alaskan malamute och grönlandshund gör vid enspannsprovet idag om man jämför en medelviktig individ för sin ras. Vi kanske inte skall titta så mycket på de andra rasernas prov utan koncentrera oss på vår egen ras och vad som gynnar rasförvaltningen av Samojedhunden i ett längre perspektiv i förhållande till vår rasstandard.

Viktangivelsen i den tidigare svenska rasstandard var 16-20 kilo för tikar och 20-25 kg för hanhundar och då med en högre tillåten mankhöjd, med andra ord en ganska lätt hundtyp. Idag ser vi exempel ibland på samojeder med helt andra vikter utan att de är större än dagens standard.

Historien visar tydligt att samojeden ska kunna gå fort med lätt släde samt relativt fort med lastad släde varför vi bör utvärdera både med och utan last för vår ras, vilket vi har idag i våra olika prov.

I denna diskussion kan vi också fundera över varför Samojeden i diskussioner kring meriteringssystemet vad gäller viktkrav alltså jämförs med de tyngre utpräglade fraktraserna när samojeden är en sibirisk ras och skapt för mer fart och även arbete med både tomma och lastade slädar i sitt ursprungsland.

11). ALLROUNDSÄLLSKAPSHUND?

Vissa menar att samojeden är en allroundhund för att den passar bra till många olika aktiviteter och visst kan man träna både drag, rallylydnad, spår, agility, lydnad eller annat med sin samojed. Men för att behålla rasen som en samojed i förhållande till rasstandard är det dess särprägel rasklubben har uppgift att jobba med enligt våra stadgar, vilket vi måste hålla oss till, och särprägel är att den kan dra och arbeta hårt och länge i god fart i vinterklimat, att den kan klara sig ute i extrem kyla mm. Det är det som avgör om det är en samojed och inte någon annan ras. Sedan kan man som ägare givetvis välja att hålla på även med andra aktiviteter men det är inte det som gör hundrasen till vad den är ur ett kynologiskt perspektiv i förhållande till rasstandard och historia.

En allroundhund är i ett etologiskt perspektiv ungefär en medelmått i allt men inte speciellt bra i något och samojeden är en mycket duktig draghund som klarar sig bra i hårt klimat och trots bitande kyla kan fortsätta att arbeta och vara ute helt obehindrat och det gör att den inte kynologiskt sett är någon allroundhund utan en polar-draghund, eller som det står i rasstandard en släd- och sällskapshund, en duktig slädhund som är ett trevligt sällskap mellan arbetspassen. Men om man vill kan man göra mycket annat med sin samojed, men allmän hundsport faller inte innanför det arbete SPHK gör genom sina stadgar, att arbeta med rasförvaltningen genom att värna om rasens alla specifika egenskaper i förhållande till rasstandard.

Den vanliga samojeden är den samojed som vi som rasklubb har fått äran att förvalta utifrån sin historia och arv i linje med rasstandard. Alltså bevara den arbetande slädhunden som ändå älskar att vara en stor del av familjen och hänga med på familjens olika upptåg. SPHK uppdrag är att bevara rasens alla

egenskaper i förhållande till rasens standard och historia. Som rasklubb kan vi inte nöja oss med att arbeta enkelspårigt med bara vissa av rasens egenskaper.

12). SAMOJEDEN ÄR JU FÖDD TILL DRAGHUND SÅ BEHÖVER MAN VERKLIGEN TRÄNA DEN INFÖR PROVEN DÅ?

Tyvärr verkar en del tro att bara för att samojeden är en draghund i grund och botten så behöver den ingen eller väldigt lite träning. Det är ju givetvis fel. Självklart behöver en hund träning för att ha möjligheten att lyckas, precis som människan behöver för att lyckas inom någon sport eller som hundar behöver för att lyckas inom någon annan gren/hundsport.

Våra prov är inte bara ett prov för dagen utan även ett svar på den mängdträning hunden bör ha fått innan man kommer till start på våra prov. Det gör att vi får se hur hunden klarar träningen och hur den svarar på en större mängdträning över tid.

Det är inte snällt mot hunden/hundarna att begära att den skall dra tex. 2x30km efter att knappt tränats eller tränat bara i några veckor eller liknande. Tanken är också att de som tränar så lite inte heller ska klara de olika proven för det skall krävas en del träning för att klara proven då träningen är en del av testet, utvärderingen av hunden.

Genom att träna våra hundar regelbundet från tidig höst fram till tävlingssäsong så får ägaren en bild av hur hunden kroppsligt svarar på fysisk aktivitet regelbundet och över tid. Är hunden rätt konstruerad för att bygga muskler på ett bra sätt, är hunden rätt byggd för att energisnålt tillryggalägga distanser eller går den lätt trött? Drar hunden på sig förslitningsskador efter en tids regelbunden träning på grund av sin konstruktion? Har hunden vad som krävs i skallen för att arbeta flera dagar i veckan? Hur svarar hunden kroppsligt på träningen fram till provdagen? O.s.v. Först vid regelbunden fysisk träning kommer ägaren att få det verkliga kvittot på hur hundens anatomi/exteriör svarar mot hållbarhet och rasstandardens krav på funktion och polara egenskaper.

13). "PROVEN I PULKASTIL KRÄVER JU ATT FÖRARNÄR ÄR ELITTRÄNADE SKIDÅKARE"

Proven är inte framtagna för förare utan endast för att pröva våra hundar. Våra prov är meriteringsprov för rasen samojed där vi skall bevara en ras som den bruks-/slädhund den var och skall vara enligt rasstandard. Men visst kan det vara bra att kunna åka skidor efter sin hund på ett bra sätt, men det är ändå hunden som sätter farten för ingen förare kan/får åka fortare än sin hund. En elittränad skidåkare skulle förmodligen inte välja Samojedhunden som ras då vissa tävlingsskidåkare till och med lämnar sina A hundar hemma då de begränsar deras åkning och hastighet.

14). SYFTE MED OCH VARFÖR VI FUNKTIONSTESTAR VÅRA HUNDAR

Genom enkät inventering i samband med översynen av våra meriteringsregler 2019 har det kommit rasklubben till kännedom att vi måste bli bättre på att informera om syftet med varför vi funktionstestar våra hundar och kopplingen till rasförvaltningen. Vi måste på ett bättre sätt förklara för våra medlemmar varför vi använder just draghundssporten för att funktionstesta våra hundar och hur det är kopplat till rasstandard.

Se SPHK "Riktlinjer, syfte och mål för SPHK prov och meriteringsverksamhet" i sin helhet på SPHK hemsida.

Citat ur: Riktlinjer, syfte och mål för SPHK prov och meriteringsverksamhet.

”SPHK är en avels- och rasförvaltande organisation som har i huvuduppgift att förvalta det rasspecifika hos en uråldrig brukshund av polar karaktär. Klubben har sina stadgar och rasens standard och dess historia att förvalta. Detta ska ske inom ramen för fakta och styrande dokument. De styrande dokumenten sätter ramarna för arbetet vilket gör att det lämnar mindre utrymme för tyckanden enbart baserat på åsikter eller känslor. Arbetet ska utgå ifrån att bevara rasernas funktion och prestation i både avels- och träningslära.

Som verktyg i detta arbete har specialklubben polarhundsproven, meriteringssystemet och dess regelverk som verktyg. Syftet med meriteringen är premiera de hundar som i konkurrens med andra/fasta tidskrav visar på god prestation och hållbarhet för den träning som krävs för att genomföra provet med god hastighet och uthållighet. Syftet är inte att blidka ägarnas önskan om enkla meriter och titlar utan proven ska vara så pass svåra att de utgör en utvärdering där resultaten skiljer hundarnas förmågor åt. Proven är ämnade för att testa hundarnas egenskaper och ge uppfödarna vägledning i vilka egenskaper de behöver prioritera i sin avel för att nå högre resultat vid prov och meritering. Den arbetande hunden behöver både en gynnsam anatomi och rätt mentala egenskaper för arbete och prestation.”

”Varje rasstandard inleds med en beskrivning av rasens historia som ger vägledning i vilken arbetsuppgift som ras- och specialklubb ska arbeta för att bevara och förbättra populationens egenskaper för, rasspecifikt för rasens historiska användningsområde. Allmän hundsport utgör inte ett avelsmål för våra polara raser utan det är dess polara särart för överlevnad och att kunna prestera och arbeta hårt, länge, uthålligt i högt tempo i snö som är specifikt för våra raser.”

15). VAD ÄR EN MERIT ?

Söker man på synonymer till ordet merit kommer bl.a. följande upp: förtjänst, kvalifikation, kompetens, betyg, ett plus. En merit är något en individ har förtjänat efter en prestation. Ett resultat man åstadkommit med avelssekering och träning som sedan ger resultat vid provsituationer. En merit som kräver en prestation är något man förtjänat när hunden klarat det där lilla extra. Om det skall finnas något värde i meriten kan inte kraven för att passera godkänt sättas för lågt så alla som köper sig en startplats på automatik går hem med en merit.

Citat ur: Riktlinjer, syfte och mål för SPHK prov och meriterings verksamhet:

Kraven i regelverken ska vara höga och rasklubbarna ska sträva efter att lägga kraven på en sådan nivå att endast de hundar som är bättre än genomsnittet i rasen klarar kraven för 1:a pris. Detta för att medverka till genetisk selektion för att förbättra rasernas egenskaper för arbete och prestation. Genetiken och avelsläran är tydlig med att det system som ska användas för att förbättra en egenskap är att selektera de individer som är bättre än genomsnittet till avel och på samma sätt ska meriteringsreglerna utformas. Varje rasklubb ska utvärdera hur högt de kan lägga kraven för att föra rasen framåt och förbättra populationens egenskaper och prestation.

16). VARFÖR SKER DETTA GENOM DRAGHUNDSPORTEN ?

Draghundssporten som verktyg för att funktionstesta våra hundar har visat sig i vårt moderna samhälle vara det enklaste och för det stora flertalet mest tillgängliga sättet att testa våra hundars grundförmåga

att arbeta fysiskt hårt i snö. Att anordna renvallarprov eller jaktprov i snö som testar hunden med krav på fysisk ansträngning, fart och uthålligt över tid är i dagens moderna samhälle svårt eller till och med omöjligt i förhållande till bl.a. djurvälståndet. Likaså är det förmodligen svårt att få samer och markägare att hjälpa oss med detta.

I Riktlinjer, syfte och mål för SPHK prov och meriteringsverksamhet står det:

”För att förstå detta måste vi titta på vad SPHK har för uppgift och vad dess stadgar säger. SPHK huvudsakliga uppgift är att förvalta våra rasers specifika egenskaper. Och vad är då specifikt? Samojedhund, Siberian husky, Grönlandshund och Alaskan malamute är polara hundraser och dessutom polara brukshundar som användes som arbetsredskap i Arktiska områden. Detta ställde stora krav på hundarnas anatomiska och mentala egenskaper för att arbeta och prestera fysiskt med stor uthållighet och goda prestationer. Likaså skulle hundarna kunna överleva i ett sibiriskt klimat. Både funktioner som draghund, jakthund och renvallare ställer stora krav på att hunden ska kunna jobba fysiskt hårt och tillryggalägga stora distanser på kortast möjliga tid i vintermiljö, vilket gör att SPHK har utarbetat det meriteringssystem vi har idag, ett provsystem som testar hundarnas förmåga att arbeta fysiskt i vintermiljö. Att meritera och avelsutvärdera våra hundar med draghundssporten som verktyg kommer vi långt i vårt uppdrag att förvalta rasens förmåga att arbeta fysiskt i ett snarligt arktiskt klimat. God fysisk prestation krävs både av draghunden, jakthunden och av renvallaren varför draghundssporten idag utgör nyckeln till att förvalta våra polara raser som polar brukshund.”

17). KAN VÅRA SAMOJEDER IDAG KONKURRERA MED HUSKYSPANNEN?

Ibland påstås det att vi idag håller på att avla fram vita huskys, samojeder som kan konkurrera med huskyspann, vilket vi idag inte är i närheten av. Sett till att Samojeden är en mittemellan hund samt att de enligt den äldre sibiriska litteraturen gick relativt fort borde våra toppresterande spann om vi skall följa rasstandarden ligga i bakkanten av huskyspannens prestationer, vilket vi absolut inte gör idag. Tittar vi på de hundar som etablerade rasen i västvärlden hos de tidiga kennlarna så ser vi att dagens typ av samojed som ibland kallas för huskylik var vanligt förekommande när rasen togs från sibirien, än väl bevarad typ från begynnelsen, den typ av hund som faktiskt också vann på utställningarna under 1900-talets första hälft. Man pratar ofta om mångfalden inom rasen och där i ingår även den mer atletiska hunden med den kortare pälsvarianten som en del i den naturliga och korrekta mångfalden.

18). BORDE INTE SAMOJEDEN HA KRAV PÅ PROVMERIT FÖR REGISTRERING AV VALPAR?

Detta är en fråga vi fått till oss i vår enkät från våra medlemmar där man tycker att rasklubben borde kämpa för att ha krav på att minst ett föräldradjur skall ha godkänt dragprov för att man skall få registrera valpar. Detta är ett upprepat önskemål från våra medlemmar både vid detta års arbete med regelrevidering samt vid föregående års revidering. Samt att vi även fått in detta önskemål även i enkäten inför RAS revideringen.

Vi ser att detta skulle bli svårt då det är få hundar som idag testas, men vi kommer ta med tanken kring denna ide i arbetet med RAS för att följa upp statistik på det under kommande år. Vi funderar även på hur man skulle göra med dem som verkligen testas sina hundar i fjällmiljö på långa turer mm men som kanske inte kommer till starta på dragprov.

Frågan är intressant och vi tar den med oss, men vi ser inte att vi är där idag så detta skulle gå att genomföra.

19). DET ÄR ORÄTTVIS MELLAN SPANNHUNDARNA OCH ENSAMHUNDEN DÅ SPANNHUNDEN INTE BEHÖVER VISA PÅ EGEN PRESTATION.

I samband med enkäterna har det inkommit tankar kring att man jämför hundar som meriterar i spann och ensamhunden som meriterar i pulkastil. Det verkar även finnas en okunskap om vilka typer av prov som krävs för ett polarhundschampionat. I rasstandarden står det att Samojuden är en slädhund, vilket innebär en spannhund. Men genom vårt regelverks krav kan ingen hund få sitt championat utan att ha avlagt minst ett DP10 med godkänt resultat och visat på enskild prestation. Även flerhundsägaren som till vardags kör spann med sina hundar måste med varje hund i spannet genomföra ett godkänt DP10 för att deras hundar skall få ut sin titel.

Det har även framkommit idéer om att man tror att spannhundar som inte är tillräckligt bra sätts in och släpas runt spåret för att de skall få en merit. Vi gissar att dessa funderingar grundar sig i okunskap och kommer från dem som själva aldrig kört spann på högre nivå. Till att börja med så är det inte tänkbart för någon förare att plocka in en hund som inte håller tempo med resten av spannet av många olika orsaker: det är inte snällt mot hunden om den skulle släpas i nacklinan, ett spann går i slutänden inte fortare än sämsta hunden, en sämre hund blir en begränsning för hela spannet, en förare som tycker om att köra hund kör inte för meriten i första hand utan för att det är kul att färdas genom naturen med sina hundar och för att jämföra sitt avelsresultat mot andra inom rasen.

20). FÖLJER VÅRT PROVSYSTEM MEDLEMMARNAS ÖNSKEMÅL?

Ja. Dock kan vi konstatera att dagens regelverk är en kompromiss och ett mellanläge i förhållande till de olika gruppernas tyckanden. Inget i regelverket utgår från någon av ytterligheterna i åsikter bland medlemmarna. Med andra ord en medelväg. Någon vill inte ha några prov, andra vill ha svårare prov med tyngre last eller längre distanser, vissa vill ha krav på ännu högre hastigheter och i våra enkätinventeringar har det inkommit ett flertal önskemål om att vi skall utöka kraven genom att kräva godkänt prov för valregistrering. Här blir det lätt att se att önskemålen spänner över stor bredd i viljor. I och med detta tror vi att detta regelverk med föreslagna mindre justeringar är det närmaste vi kan komma en demokratisk kompromisslösning. En mellanmjölksvariant helt enkelt.